

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120317684
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6120317684.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Dominika Horváthová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľubica Spálová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1. A. A., nar. XX.XX.XXXX, adresa B. C. XX/XXX, D. - C. E., 2. F. A., nar. XX.X.XXXX, adresa G. XXX/XXXX, C., zastúpená: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s.r.o., so sídlom Gogolova 18, Bratislava, IČO: 36 663 051, o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 2 proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10Csp/73/2021-442 zo dňa 20.05.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej 2 p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacích konaní voči žalobcovi v plnom rozsahu.
- III. Žalovanému 1 nárok na náhradu trov prvoinštančného konania ani odvolacích konaní n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku rozhodol nasledovne:
- I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.000,- Eur od 10.12.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred súdom 1. inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.
2. Súd prvej inštancie rozhodol v poradí prvým rozsudkom vo veci samej tak, že výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným 1 a 2 priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Odvolací súd uznesením sp. zn.: 24CoCsp/14/2023 zo dňa 22.11.2023 napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Skonštatoval, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s predloženými listinnými dôkazmi, neustálil rozsah zisteného skutkového stavu, teda následne ani nemohol pristúpiť k posúdeniu otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Úlohou súdu prvej inštancie bolo opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov najmä so zameraním na posúdenie otázky uplatnenia práva veriteľa na zosplatenie úveru. V prípade, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ došlo, posúdi splnenie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V prípade, že následne dospeje k záveru, že aktívna vecná legitímácia

žalobcu v konaní je daná, je potrebné dôsledne sa vysporiadať aj ďalšími námietkami žalovaných (napr. namietané premlčanie nároku).

3. Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené napadnuté rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj len „ZoB“), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Vychádzal z toho, že žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu 12.6.2020 domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.000,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.000,-eur od 10.12.2019 do zaplattenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len právny predchodca žalobcu), poskytol žalovaným na základe zmluvy č. 5019796363 zo dňa 9.12.2011 peňažné prostriedky. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním z 4.4.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na úhradu najneskôr do 15 dní. Pohľadávka bola následne zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.12.2019 postúpená na žalobcu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 65.396,44 Eur, ktorá pozostávala z istiny 41.489,90 Eur, z riadneho úroku vo výške 15.409,31 Eur, z úroku z omeškania vo výške 8.473,23 Eur a poplatkov vo výške 24,-Eur. Žalovaní po postúpení nevykonali žiadne úhrady. Žalobca si v konaní uplatňuje časť nezaplattenej istiny vo výške 5.000,-Eur a úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Žalovaná 2 vo vyjadrení k žalobe uviedla, že namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Právny predchodca žalobcu nedodržiaval zákonný postup stanovený v § 53 ods. 9 OZ a nedoručil žalovaným upozornenie. Právny predchodca žalobcu doručil žalovaným iba Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo 4.4.2018, a to bez predchádzajúceho upozornenia na možnosť zosplattnenia celého zvyšku dlhu. Pre rozpor so zákonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§39 OZ). Nakoľko nedošlo k platnému zosplattneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto zosplattnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. postúpenie týmto zosplattnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitímovaným v prebiehajúcim spore. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách banka môže postúpiť len tú časť svojej pohľadávky, ktorá je splatná, teda tú časť, ktorú už dlžník mal zaplatiť, ale nezaplatil riadne a včas. Splátky splatné v budúcnosti sa môžu stať splatnými skôr, len ak dôjde k platnému zosplattneniu. Potom je možné aj tieto splátky ako splatné a zosplattnené postúpiť. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal platnosť zosplattnenia postupcom, a z toho vyplýva záver, že zmluva o postúpení pohľadávok pokiaľ sa týka pohľadávky voči žalovaným nie je platná.

5. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 9.12.2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5019796363, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností bankou dlžníkovi ako Privátnemu klientovi vo výške 145.000,- eur, pri úrokovej sadzbe 4,39% ročne, fixnej tri roky. V zmluve je uvedená výška splátky 806,81 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť 1. splátky 20.1.2012, počet splátok 300, konečná splatnosť 20.12.2036. Všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy boli platné ku dňu uzatvorenia zmluvy, ich zmeny sa riadili úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Dlžník bol povinný platiť banke poplatok za správu úveru vo výške 3,49 eur mesačne. Podľa čl. IV. Záverečné ustanovenia, bod 2. dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007. Podľa predloženého výpisu z úverového účtu a prehľadu splátok žalovaní uhradili splátky úveru riadne do 20.11.2016 (posledná splátka vo výške 787,69 eur). Následne dňa 20.12.2016 zaplatili len sumu 35,12 eur a 12.1.2017 sumu 33,97 eur. Dňa 5.6.2019 bola na splatenie záväzku uhradená suma 86.049,- eur. Podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky, žalovaní čerpali peňažné prostriedky vo výške 145.000,- eur a z poskytnutého úveru zaplatili

sumu 133.13,07 eur, pričom na istinu bola započítaná suma 103.510,10 eur. Výzvou z 22.2.2018 (číslo 0292/040607/2018/OVNP/ZM) právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 22.02.2018 vo výške 12.164,69 eur a vyzval ich, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Žalovaný 1 výzvu prevzal 6.3.2018, žalovaná 2 dňa 8.3.2018. Na pripojených doručenkách je uvedené číslo Z-040607/2018/ZM. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo 4.4.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. a z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 4.4.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zároveň žalovaným vyzval, aby pohľadávku vo výške 135.701,93 eur uhradili do 15 dní. Žalovaná v 2 oznámenie prevzala 12.4.2018. Žalovaný 1 zásielku neprevzal, tá bola odosielateľovi vrátená 28.4.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote. Oznámením z 10.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1017/2019/CE z 9.12.2019 postúpil pohľadávku s príslušenstvom na žalobcu. Žalovaní sa zaviazali úver vrátiť v 300 mesačných splátkach vo výške 806,81 eur k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou 1. splátky 20.1.2012 a konečnou splatnosťou 20.12.2036. V zmluve bola dojednaná výška úrokovej sadzby 4,39% ročne, ktorá bola fixovaná na obdobie troch rokov. Žalobca predložením výpisu z úverového účtu a rozpisu splátok preukázal, že žalovaní spočiatku uhrádzali dojednané splátky riadne a v lehotách ich splatnosti, a to do 20.11.2016. Na následnú splátku splatnú 20.12.2016 uhradili len sumu 35,12 eur a dňa 12.1.2017 sumu 33,97 eur. V dôsledku omeškania so splácaním splátok právny predchodca žalobcu listom z 22.2.2018 vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy splátok, ktorá k 22.2.2018 predstavovala 12.164,69 eur a zároveň ich upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (listina s interným číslom banky 0292/040607/2018/OVNP/ZM obsahuje označenie zmluvy - splátkový úver, č. 5019796363 z 9.11.2011). Žalovaný 1 predmetnú výzvu prevzal 6.3.2018, ktorú skutočnosť žiadnym spôsobom nerozporoval. Žalovaná 2 podľa pripojenej doručky, na ktorej je uvedené interné číslo Z-040607/2018/ZM, prevzala výzvu 8.3.2018. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej 2, že z pripojenej doručky nie je zrejmé, aká listina bola žalovanej doručovaná, a to s prihliadnutím na pripojené číslo banky uvedené tak na výzve ako aj na doručke. Žalovaná 2 zároveň netvrdila a ani súdu nepreukázala, aká iná listina, ktorú prevzala 8.3.2018, jej mala byť zo strany banky doručovaná. Podľa názoru súdu žalovaná 2 účinne nevyvrátila dôkazy predložené žalobcom, podľa ktorých jej výzva z 22.2.2018 bola riadne doručená. Nakoľko žalovaní dlh na základe výzvy nevyrovnali, listom zo 4.4.2018 právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadne splatnosti úveru a vyzval žalovaných na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5019796363 z 9.11.2011 vo výške 135.701,93 Eur do 15 dní. Tak vo výzve ako aj v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bol jednoznačne identifikovaný zmluvný vzťah, ktorého sa listiny týkali, a špecifikované výšky pohľadávky, plnenia ktorej sa banka domáhala. Námietky žalovanej o neurčitosti týchto listín súd prvej inštancie považoval za bezpredmetné.

6. Následne súd prvej inštancie uzavrel, že pre spotrebiteľské vzťahy platí, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pri spotrebiteľskom úvere je teda ďalšou podmienkou zosplatenia úveru omeškanie dlžníka viac ako tri mesiace. Žalobca v žalobe jednoznačne nešpecifikoval, s ktorými splátkami sa žalovaný dostal do omeškania a táto skutočnosť nevyplýva ani z výziev právneho predchodcu žalobcu. V priebehu konania žalobca uvádzal, že právo zosplatiť úver je potrebné naviazať na splátku splatnú 20.3.2018, na pojednávaní dňa 22.4.2024 uviedol, že v zmysle judikatúry postupca zosplatiť úver pre nezaplatenie splátky splatnej 20.12.2017. Podľa názoru odvolacieho súdu posúdenie splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ je vecou súdu a vyhodnocuje sa vo vzťahu k riadne vykonanému dokazovaniu a spoľahlivo zistenému skutkovému stavu (bod 23. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu). Na základe predložených dôkazov bolo súdom zistené, že pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 4.4.2018, uvedené podmienky zosplatenia spĺňala nezaplatená splátka splatná 20.12.2017. Z výpisu z účtu a prehľadu splátok vyplýva, že žalovaní splátky riadne neuhrádzali od decembra 2016 a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli v omeškaní so splátkou splatnou 20.12.2017 viac ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu splnil aj ďalšiu podmienku, keď žalovaným výzvou z 22.2.2018, doručou žalovanému v 1. rade 6.3.2018 a žalovanej v 2. rade 8.3.2018 v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie práva zosplatiť úver. Dňa 4.4.2018 tak žalovaní boli v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 20.12.2017 dlhšie ako tri mesiace a zároveň dňa 21.3.2018

(žalovaný v 1. rade), resp. 23.3.2018 (žalovaná v 2. rade) uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení žalovaných. Zo strany právneho predchodcu žalobcu tak došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru postupom v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. V dôsledku tohto záveru bolo potrebné opätovne sa zaoberať otázkou aktívnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k zmluve o postúpení pohľadávok z 9.12.2019. Postúpenie pohľadávky upravuje Občiansky zákonník v § 524 a nasl. OZ, nakoľko však postupom bola banka, súd pri rozhodovaní zohľadnil aj špeciálnu úpravu postúpenia v §92 ods. 8 zák. č. 483/2001 o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť, v prípade bankovej pohľadávky iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, napriek ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Žalobca v konaní doložením výpisu z úverového účtu a rozpisu splátok preukázal, že žalovaní boli v omeškaní s plnením svojich záväzkoch vo vzťahu k banke od decembra 2016, pričom ani po vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého dlhu svoj záväzok ku dňu postúpenia voči banke nespĺnili. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo 4.4.2018 právny predchodca žalobcu žalovaných vyzval, aby pohľadávku vo výške 135.701,93 Eur uhradili do 15 dní. Žalovaná v 2. rade oznámenie prevzala 12.4.2018. Žalovaný v 1. rade zásielku neprevzal, tá bola odosielateľovi vrátená 28.4.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote. Dňa 5.6.2019 bola na splatenie záväzku uhradená suma 86.049,-Eur. Ku dňu postúpenia postúpená istina 41.489,90 Eur predstavovala rozdiel medzi poskytnutým úverom (145.000,- Eur) a úhradami žalovaných započítanými na istinu (103.510,10 Eur). Súd mal preto za preukázané, že pohľadávka v čase postúpenia existovala, bola splatná na základe riadneho vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, žalovaní boli k 9.12.2019 v omeškaní s jej zaplatením nepretržite viac ako 90 dní a to napriek výzve na jej zaplatenie v celkovej výške 135.701,93 Eur obsiahnutej v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo 4.4.2018, ktorú žalovaná 2 prevzala 12.4.2018 a do sféry dispozície žalovaného 1 sa dostala 9.4.2018, kedy mu bolo oznámené uloženie zásielky na pošte (ktorú si následne v odbernej lehote neprevzal). Žalobca tak v konaní preukázal riadne postúpenie pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 9.12.2019. Súd sa ďalej nezaoberal námietkami žalovanej 2 ohľadne nedostatočné preukázania následných výziev na plnenie, keďže tieto skutočnosti vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav nepovažoval za relevantné. Ako nedôvodnú posúdil súd vnesenú námietku premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa (rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 268/2020 z 29.11.2022, sp.zn. 5Cdo 224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo 132/2021 z 15.12.2022). Súd v konaní ustálil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 4.4.2018 pre nezaplatenie splátky splatnej 20.12.2017. Pokiaľ premlčacia lehota začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania tejto splátky, t.j. 21.3.2018, uplynula by 20.3.2021. Žaloba bola na upomínací súd podaná 12.6.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby, na základe čoho súd uzavrel, že žalobca žalovaný nárok uplatnil vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, a teda nie je premlčaný. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v celom rozsahu, a okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 5.000,-Eur, priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.000,-Eur od 10.12.2019 (dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia) do zaplatenia, keďže žalovaní nespĺnili svoje povinnosti zaplatiť peňažnú pohľadávku riadne a včas. Žalobcovi ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal proti žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania pred súdom I. inštancie aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Voči tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná 2 z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

8. V odvolaní argumentovala s poukazom na rozhodnutie NS SR zn. R 17/2017 a sp. zn.: 7Cdo/268/2020 tým, že začiatok plynutia premlčacej doby nastáva okamihom, kedy má veriteľ prvý raz objektívne možnosť svoje právo uplatniť na súde a tiež záver, že názor, že premlčacia doba zvyšku dlhu plynie až od jeho splatnosti, teda po tom, čo veriteľ svoje právo podľa § 565 uplatnil nie je prípustný nakoľko by umožňoval odsúvanie začiatku plynutia premlčacej doby nečinnosťou veriteľa. V súvislosti s uvedeným poukázala na to, že súd prvej inštancie (bod 35.) posúdil námietku premlčania, ktorú vzniesla žalovaná 2 ako nedôvodnú a neprípustne odsunul začiatok plynutia premlčanej doby a tento naviazal na vyfabulovanú splátku úveru, pričom absolútne opomenul skutočnosť, že veriteľ mohol svoje právo uplatniť na súde skôr. Súd prvej inštancie vo svojom Rozsudku uvádza, cit. „žalovaní boli v omeškaní s plnením svojich záväzkov vo vzťahu banke od decembra 2016“. Z uvedeného vyplýva (a pri zohľadnení ust. § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka a splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu kalendárneho mesiaca), že veriteľ mohol svoje právo uplatniť (mal objektívnu možnosť požadovať zaplatenie celého ostatku dlhu) už dňa 21.03.2017 (počítané ako omeškanie dlžníkov so splátkou splatnou k 20.12.2016 + tri kalendárne mesiace). Platí preto, že najneskoršie dňom 21.03.2017 začala plynúť trojročná premlčacia doba, v rámci ktorej mohol veriteľ uplatniť svoje právo na súde. Premlčacia doba preto uplynula dňom 21.03.2020. Keďže žalobca podal žalobu na súd až dňa 12.06.2020, po uplynutí premlčacej doby a keďže žalovaná 2 vzniesla v konaní námietku premlčania, sme toho názoru, že súd prvej inštancie nemohol žalobe vyhovieť. Súd prvej inštancie ďalej žiadnym spôsobom nevysvetlil z akého dôvodu vzal za rozhodnú práve splátku splatnú k 20.12.2017. Súd prvej inštancie taktiež žiadnym spôsobom nevysvetlil z akého dôvodu nevezal za rozhodnú splátku splatnú k 20.03.2018, ktorú uviedol samotný Žalobca ako rozhodnú pre zosplatenie úveru. Záver súdu prvej inštancie spočívajúci v ustálení rozhodnej splátky k 20.12.2017 sa preto javí byť iba účelový, taký aby „vyhovoval“ zákonom nastaveným lehotám. Rozsudok súdu prvej inštancie je preto podľa nášho názoru arbitrárny, taký kt. upiera žalovanej 2 možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal fakty, ktoré by preukazovali jeho aktívnu legitimáciu. Skutočnosť, že právny zástupca Žalobcu odpovedal na otázku súdu, že číslo 5962 177 na doručenkách od výzvy na mimoriadne zosplatenie úveru zo dňa 22.02.2022 znamená internú značku advokátskej kancelárie, ktorú dopísali pre lepšiu evidenciu len potvrdzuje fakt, že doručenky predložené v spise nie sú doručenky od výzvy. Súd prvej inštancie taktiež nevysvetlil, prečo podacie hárky časovo nekorešponujú s doručenkami, keďže podacie hárky boli vyhotovené rok a pol po doručenkách, a teda na základe čoho dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu doručil žalovanej 2 výzvu. Súd prvej inštancie súd preto podľa jej názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

9. K odvolaniu žalovanej 2 sa vyjadril žalobca a s tým, že poukázal na závery NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/224/2021, kde NS SR po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Nadviazal závermi NS SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/132/2021. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 04.04.2018, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 20.12.2017. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 21.03.2018 a uplynula by 21.03.2021. Vzhľadom k vyššie uvedenému je preto žalobca názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti. Vzhľadom na vyššie spomenuté sa žalobca plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom a žiada ho potvrdiť.

10. Na vyjadrenie žalobcu reagovala žalovaná odvolacou replikou a uviedla, že trvá na podanom odvolaní. Poukázal na to, že NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/132/2021 uviedol, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Začiatok plynutia premlčacej doby sa v spotrebiteľských vzťahoch spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka, t.j. premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V tejto súvislosti poukazuje na tú podstatnú skutočnosť, že žalobca mohol právo vykonať (mal objektívnu možnosť požadovať zaplatenie celého ostatku dlhu) už dňa 21.03.2017 (počítané ako omeškanie dlžníkov so splátkou splatnou k 20.12.2016 + tri kalendárne mesiace podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka

použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu v zmysle § 388 CSP.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalovanou 2 vo vzťahu so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správneému záveru ohľadom dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Odvolací súd konštatuje, že hoci odvolanie podala iba žalovaná 2, v zmysle ust. § 367 ods. 2 a contrario CSP je odvolaním dotknutá právoplatnosť výroku I. aj vo vzťahu k žalovanému 1.

13. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.06.2025, na ktorom v potrebnom rozsahu zopakoval dokazovanie. V nadväznosti na predbežné právne posúdenie veci súdom právny zástupca žalobcu uviedol, že rozhodnutia NS SR sa v posúdení tejto otázky rôznia a nie je mu zrejmé, či došlo k jej uzavretiu. Poukázal na znenie ust. § 53 ods. 9 OZ s tým, že pokiaľ by zákonodarca mal úmysel vyžadovať, aby splátka bola konkretizovaná, znenie uvedeného ustanovenia by to odzrkadľovalo. Nemožno opomenúť ani novelizáciu dotknutého ustanovenia v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z rozhodovacej praxe súdneho dvora EÚ. Ku každému prípadu je preto potrebné pristupovať individuálne.

14. Podľa § 53 ods. 9 OZ, v znení účinnom ku dňu uplatnenia práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Žalovaná 2 v podanom odvolaní namietala predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočívajúce v premlčaní nároku žalobcu a takisto v identifikácii splátky, pre omeškanie ktorej veriteľ pristúpil k uplatneniu práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky (tzv. „zosplatenie“ pohľadávky). Odvolací súd vychádzajúc z uvedenej argumentácie zameral svoju pozornosť na to, či veriteľ účinne využil svoje právo vyplývajúce mu z ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Na vytyčenom pojednávaní v rámci predbežného právneho posúdenia veci oboznámil strany s rozhodnutím NS SR sp. zn.: 6Cdo/152/2022, ktorého právna veta v znení: bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ), bola prijatá na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4. júna 2025 z rozhodnutí určených na uverejnenie v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR. Nemožno preto prisvedčiť argumentácii právneho zástupcu žalobcu v tom smere, že by táto otázka v rámci rozhodovacej praxe NS SR nebola ešte ustálená. S prihliadnutím na závery NS SR odvolací súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania konštatuje, že tak vo výzvach na zaplatenie omeškaných splátok predchádzajúcich „zosplateniu“ (napr. na č. I. 65), ako aj v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 16) nie je nijako konkretizovaná splátka, pre ktorú mal veriteľ využiť svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pričom táto otázka bola navyše medzi stranami sporná, tieto právny úkony preto trpia vadou neurčitosti s následkom absolútnej neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 OZ.

17. Nemožno preto opomenúť požiadavky, ktoré na postúpenie pohľadávky kladie ust. § 92 ods. 8 ZoB a s prihliadnutím na to, že v prejednávanej veci išlo o úver na bývanie - ust. § 20 ods. 6 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, v znení ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré zakotvuje, že ak je spotrebiteľ aj napriek písomnej výzve veriteľa nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho dlhu voči veriteľovi, môže veriteľ svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku alebo tejto časti peňažného záväzku postúpiť písomnou zmluvou banke, zahraničnej banke alebo pobočke zahraničnej banky, alebo veriteľovi podľa osobitného predpisu aj bez súhlasu spotrebiteľa. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku aj inej osobe, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie alebo ak

ide o prechod pohľadávky z banky, zahraničnej banky, pobočky zahraničnej banky alebo finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu na banku, zahraničnú banku, pobočku zahraničnej banky alebo finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu, s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska podľa osobitného predpisu. Toto právo veriteľ nemôže uplatniť, ak spotrebiteľ ešte pred postúpením pohľadávky uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Veriteľ môže previesť alebo postúpiť pohľadávku podľa prvej vety so všetkými právami s ňou spojenými, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa. Z uvedenej právnej úpravy je nepochybné, že v danom prípade veriteľ nevyužil účinne právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, pohľadávka sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru a nebolo možné ju ako jednorazovo „zosplatnenú“ pohľadávku ani postúpiť na žalobcu. Nebolo preto možné konštatovať, že na strane žalobcu bola splnená podmienka aktívnej vecnej legitímácie v konaní na uplatnenie nároku z predmetnej zmluvy o úvere.

18. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ust. § 20 ods. 6 zákona o úveroch na bývanie nevyklučuje, aby mohla byť postúpená pohľadávka, ktorá predstavuje len časť omeškaného dlhu (napr. niekoľko splatných omeškaných splátok), avšak žalobca v konaní netvrdil ani nepreukazoval, že by mala byť postupovaná len časť dlhu. Pokiaľ by to aj tvrdil, v takom prípade by išlo o podstatnú zmenu skutkových tvrdení v žalobe podľa § 140 ods. 2 CSP, čo by vyžadovalo pripustenie zmeny žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch vylúčená (§ 294 CSP), žalobu navyše nemožno meniť ani v odvolacom konaní (§ 371 CSP). Odvolací súd dopĺňa aj to, že v rámci predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní osobitne nevyzýval strany na vyjadrenie k ust. § 20 ods. 6 zákona o úveroch na bývanie, keď ho pre rozhodnutie vo veci v zmysle § 382 CSP nepovažoval za rozhodujúce, na rozdiel od ust. § 53 ods. 9 a § 37 ods. 1 OZ, vychádzajúc najmä z citovaného rozhodnutia NS SR.

19. Pokiaľ išlo o námietky odvolateľky spočívajúce v posúdení otázky premlčania nároku žalobcu a (ne)doručenia jednotlivých výziev, vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu, už bolo nadbytočné sa nimi zaoberať.

20. V nadväznosti na vyššie uvedené, neostalo odvolaciemu súdu nič iné, ako v zmysle § 388 CSP skonštatovať, že neboli splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na zrušenie napadnutého rozhodnutia, v dôsledku čoho odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietol (výrok I.).

21. Podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (ods. 1) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. (ods. 2)

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

25. O trovách konania žalovanej 2 rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 2 CSP a preto jej ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov odvolacích konaní, ako aj prvoinštančného konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (výrok II.), pričom odvolací nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

26. Žalovaný 1 si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, počas celého konania pred súdom prvej inštancie bol pasívny, vo veci sa nevyjadril a nezúčastnil sa ani žiadneho pojednávania, v odvolacom konaní bol takisto pasívny a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by mu trovy v konaní vznikli. Odvolací súd mu preto v súlade s čl. 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu, náhradu trov prvoinštančného konania ani odvolacích konaní nepriznal (výrok III.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).